

Co-funded by the
Erasmus+ Programme
of the European Union

PASSFR.EU

A Digital Learning Platform for Generation Z:
Passport to IFRS®

A Digital Learning Platform for Generation Z: Passport to IFRS®

Международен МСС® 12 Данъци върху дохода

Funded by the Erasmus+ Program of the European Union. However, European Commission and Turkish National Agency cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

© Copyright 2021, Istanbul University

**Международен счетоводен стандарт (МСС) 12 Данъци върху
дохода**

ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Целта на МСС 12 Данъци върху дохода е да определи счетоводното третиране на данъците върху дохода. признаването на активи и пасиви може да има данъчни последствия, когато предприятието възстановява или урежда балансовата им стойност. Основополагащият принцип на МСС 12 е, че когато съществува вероятност това възстановяване или уреждане на балансовата стойност да направи бъдещите данъчни плащания по-големи (по-малки) отколкото биха били, ако това възстановяване или уреждане не би имало данъчни последици, настоящият стандарт изисква предприятието да признае отсрочен данъчен пасив (актив) с някои ограничени на брой изключения.

Причината за това е, че МСФО може да изискват използването на определени политики за финансово отчитане, които може да не бъдат признати от данъчна гледна точка. Следователно може да се появят разлики между данъка върху дохода, изчислен във финансовите отчети съгласно разпоредбите на МСФО, и дължимия данък върху дохода (т.е. този, установен в съответствие с данъчните правила на съответната юрисдикция). Ако тези разлики са временни (обратими във времето), те се разглеждат чрез механизма за отсрочени данъци и тяхното третиране съгласно МСС 12.

Пример 1

Определете всички разлики между финансовото отчитане и данъчното третиране през полезния живот на оборудване, признато в съответствие с IAS 16 Имоти, машини и оборудване, във всеки от следните два независими случая (счетоводната печалба за годината е 1 000 BE; приложимата ставка на данъка върху дохода е 16%):

- a) Предприятието закупува оборудването на 1.1.N за 600 BE. Ръководството преенява, че активът ще се използва равномерно за период от 3 години и няма да има остатъчна стойност. За данъчни цели, обаче, активът се амортизира за 2 години, също линейния метод на амортизация.
- b) Какво, обаче, ще стане, ако активът се амортизира за 2 години за целите на финансовото отчитане и за 3 години за данъчни цели? Предприятието използва линейния метод на амортизация и за двете цели.

Решение а)

График на амортизацията за целите на финансовото отчитане (BE)			График на амортизацията за данъчни цели (BE)		
Дата	Годишна амортизация	Балансова стойност	Дата	Годишна данъчна амортизация	Данъчна база
1.1.N		600	1.1.N		600
31.12.N	200	400	31.12.N	300	300
31.12.N+1	200	200	31.12.N+1	300	0
31.12.N+2	200	0	31.12.N+2	0	0

Решение б)

График на амортизацията за целите на финансовото отчитане (ВЕ)			График на амортизацията за данъчни цели (ВЕ)		
Дата	Годишна амортизация	Балансова стойност	Дата	Годишна данъчна амортизация	Данъчна база
1.1.N		600	1.1.N		600
31.12.N	300	300	31.12.N	200	400
31.12.N+1	300	0	31.12.N+1	200	200
31.12.N+2	0	0	31.12.N+2	200	0

Пример 2

Определете дали ще има разлика между финансовото отчитане и данъчното третиране във всеки от изброените случаи от гледна точка на данъка върху дохода:

- Оборудване, признато във финансовите отчети на предприятието в съответствие с МСС 16, се амортизира за 3 години и има голяма остатъчна стойност.
- Сграда, призната в съответствие с МСС 16, се преоценява; преоценката се изисква от данъчния орган.
- За отчитане на разходите за материални запаси във финансовите отчети се използва методът „Първи влязъл, първи излязъл“ (FIFO). Същият метод се използва и за изчисляване на облагаемата печалба.
- Стойността на вземанията във финансовите отчети на предприятието се намалява. Корекцията не се приспада от данъчната основа.
- Предприятието е глобено. Глобите не се приспадат за данъчни цели.

Решение

- има разлика
- няма разлика
- няма разлика
- има разлика
- има разлика

В стандарта са използвани следните термини с посочените значения (МСС 12.5):

Счетоводна печалба е печалбата или загубата за периода преди намаляването с разходите за данъци. Тази сума се определя в съответствие с политиките за финансово отчитане, използвани за изготвяне на финансовия отчет на предприятието.

Облагаема печалба/данъчна загуба - печалбата/загубата за периода, определена в съответствие с правилата, установени от данъчните органи, по силата на които се плащат/възстановяват данъците.

Данъчен разход/приход - общата сума, включена при определянето на печалбата или загубата за периода във връзка с текущите и отсрочените данъци (вж. Фигура 1).

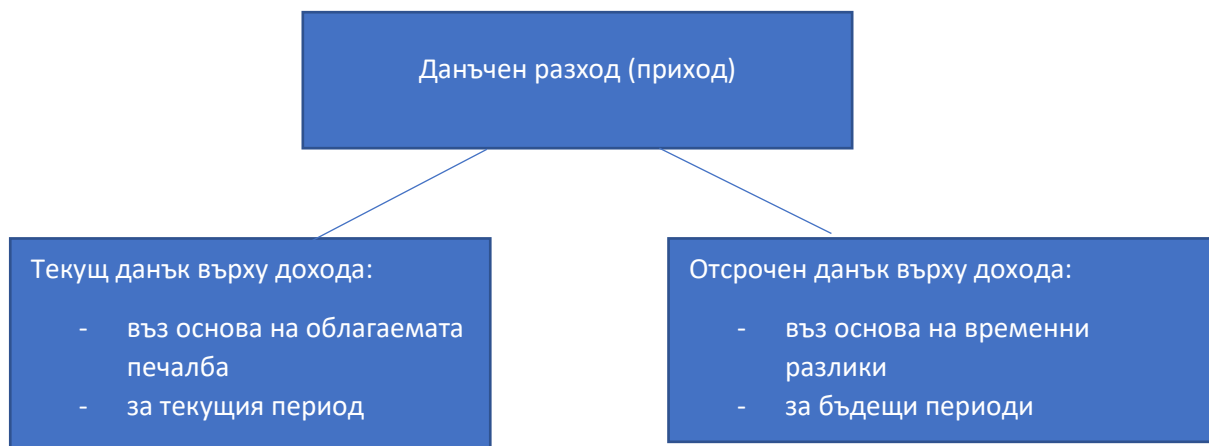
Текущ данък е сумата на дължимите/възстановимите данъци върху дохода във връзка с облагаемата печалба/данъчната загуба за периода.

Отсрочени данъчни пасиви са дължимите в бъдещи периоди суми на данъци върху дохода, свързани с облагаемите временни разлики.

Отсрочени данъчни активи са възстановимите в бъдещи периоди суми на данъци върху дохода, свързани с:

- a) приспадащите се временни разлики;
- b) преноса на неизползвани данъчни загуби; и
- c) преноса на неизползвани данъчни кредити.

Фиг. 1. Текущ и възстановим данъчен разход/приход

Временни разлики са разликите между балансовата стойност на един актив или пасив и неговата данъчна основа.

Временните разлики могат да бъдат:

- a) облагаеми временни разлики, които са временните разлики, в резултат на които ще възникнат облагаеми суми при определянето на облагаемата печалба/загуба в бъдещи периоди, когато балансовата стойност на актива или пасива бъде възстановена или уредена; или
- b) приспадащи се временни разлики, които са временните разлики, в резултат на които ще възникнат суми, подлежащи на приспадане, при определянето на облагаемата печалба/загуба в бъдещи периоди, когато балансовата стойност на актива или пасива бъде възстановена или уредена.

Данъчна основа на актива или пасива е стойността, приписана на този актив или пасив за данъчни цели.

Данъчната основа на един актив представлява сумата, която подлежи на приспадане за данъчни цели срещу всички облагаеми икономически ползи, които ще се вляят в предприятието, когато то възстанови балансовата стойност на актива. В случай че тези икономически ползи няма да бъдат облагаеми, данъчната основа на актива е равна на неговата балансова стойност.

Данъчната основа на един пасив е неговата балансова стойност, намалена с всички суми, които подлежат на приспадане за данъчни цели във връзка с него в бъдещи периоди.

Таблица 1 правила за изчисляване на облагаемите (приспадащите се) временни разлики за активите и пасивите.

Таблица 1. Определяне на облагаемите (приспадащите се) временни разлики

Ако		за активите	за пасивите
Балансовата стойност > Данъчната основа		→ облагаеми временни разлики (ОВР)	→ приспадащи се временни разлики (ПВР)
Балансовата стойност < Данъчната основа		→ приспадащи се временни разлики (ПВР)	→ облагаеми временни разлики (ОВР)

При позиции, които не са признати като активи или пасиви в отчета за финансовото състояние, но имат данъчна основа, тъй като ще бъдат приспаднати в бъдеще от облагаемата печалба, резултатът е приспадаща се временна разлика.

При прилагане на МСС 12 за консолидирани финансови отчети, балансовите стойности и данъчните основи са тези записани в консолидираните сметки (ако има записани такива) или в индивидуалните отчети при отсъствието на такива в консолидираните сметки.

Пример 1 (продължение) Колко е счетоводната и облагаема печалба за всяка година в Пример 1 по-горе? Колко трябва да бъде данъчният разход всяка година? Колко са текущите данъчни разходи за всяка година?

Решение:

	a) N	a) N+1	a) N+2	a) Total tax	b) N	b) N+1	b) N+2	b) Total tax
Счетоводната печалба е	1,000	1,000	1,000		1,000	1,000	1,000	
Данъчният разход ще е	160*	160	160	480	160	160	160	480
Облагаемата печалба е	1000+200-300=900**	900	1000+200=1200		1000+300-200=1100	1000+300-200=1100	1000-200=800	
Текущият данъчен разход е	144***	144	192	480	176	176	128	480

* Данъчният разход се изчислява на база на приложимата данъчна ставка, т.е. 1,000 BE*16%

** Облагаемата печалба се определя чрез приспадане от счетоводната печалба на всяка позиция, която не е призната от данъчна гледна точка, и чрез включване на всяка позиция, която е разрешена от данъчните власти. Следователно облагаемата печалба за година N по сазус а) ще бъде с 100 BE по-ниска от счетоводната печалба, поради по-голямото приспадане на амортизацията за данъчни цели през тази година. Облагаемата печалба за година N по сазус а) е 1 000 BE + 200 BE (за елиминиране на годишната амортизация във финансовото отчитане) – 300 BE (за признаване на данъчно приспадната годишна амортизация) = 900 BE

*** Текущият данъчен разход е равен на облагаемата печалба * ставката на корпоративния данък. Следователно, в година N текущият данъчен разход по сазус а) е 900 BE * 16% = 144 BE.

Решението очертава временните разлики, възникващи между признаването на амортизацията съответно за финансово отчитане и за данъчни цели. От решението се вижда, че до края на 3-тата година оборудването е напълно амортизирано и за двете цели, но общата сума от 600 BE се разпределя по различни години съгласно двата амортизационни графика.

Също така се вижда, че общият платен данък върху дохода е еднакъв и при двете третираня, т.е. 480 BE, но платените годишни суми се различават за всяка година. В казус а) годишните плащания през първите години са по-малки от данъчния разход (т.е. 144 BE спрямо 160 BE), а през последната година плащането надвишава данъчния разход за тази година (т.е. 192 BE спрямо 160 BE).

Ситуацията при казус б) е обратна, тъй като първите (последните) плащания надвишават (или са по-малки от) годишния данъчен разход (т.е. 176 BE ((128 BE) вместо 160 BE). Това показва как МСС 12 се използва за освобождаване на финансовото отчитане от отчитане за данъчни цели. Ако финансовите отчети се правят на база данъчното третиране, тогава ставката на данъка върху дохода ще се различава за всяка година (т.е. $144/1000\%=14,4\%$ в години N и N+1 и съответно $192/1000\%=19,2\%$ за година N+2 при сценарий а) и това не е точно от гледна точка на финансовото отчитане, тъй като процедурите за финансово отчитане не са се променили през периода и ставката на данъка върху дохода трябва да бъде 16% всяка година.

Пример 2 (продължение) Разликите, определени в Пример 2 по-горе, временни ли са или са постоянни?

Решение

а) временни; временни разлики възникват в периода между признаването на амортизацията във финансовите отчети и данъчните декларации; вж. Пример 1 по-горе.

д) временни; тъй като намалението не подлежи на данъчно приспадане при когато е признаването му, произтичащото сторниране няма да бъде облагаемо

е) постоянни; тъй като глобите не се признават за данъчни цели, винаги ще има разлика между тяхното признаване за целите на финансовото отчитане и за данъчни цели. Тази разлика никога не води до временна разлика.

Пример 1 (продължение) Какви са облагаемите/приспадащите се временни разлики (ОВР/ПВР) в Пример 1 по-горе?

Решение

а)

Дата	Балансова стойност	Данъчна основа	ОВР	ПВР
31.12.N	400	300	100*	-
31.12.N+1	200	0	200	-
31.12.N+2	0	0	0	-

b)

Дата	Балансова стойност	Данъчна основа	ОВР	ПВР
31.12.N	300	400	-	100**
31.12.N+1	0	200	-	200
31.12.N+2	0	0	-	0

*Когато балансовата стойност на даден актив надвишава неговата данъчна основа, се признава облагаема временна разлика. Това е в приложение на основния принцип на стандарта; по-конкретно, изглежда, че при казус а) размерът на данъчното плащане в годината на възстановяване на балансовата стойност на актива (N+2) е по-голям, отколкото би бил, ако такова възстановяване нямаше данъчни последици (т.е. 192 ВЕ вместо СU160). Следователно възниква облагаема временна разлика.

** Обратно, при казус б), данъчното плащане в годината на възстановяване на балансовата стойност на актива (N+2) е по-малко, отколкото би било, ако такова възстановяване нямаше данъчни последици (т.е. 128 ВЕ вместо 160 ВЕ). Следователно се появява подлежаща на приспадане временна разлика.

Ако възстановяването на активи или уреждането на пасиви няма да има данъчни последици, тогава тяхната данъчната основа е равна на балансовата им стойност.

Ако съответната статия (на актива или пасива) е приход и:

- ако приходът подлежи на данъчно облагане в бъдещ период, сумата за приспадане е 0;
- ако приходът не подлежи на данъчно облагане в бъдещ период (например защото вече е обложен или съответния разход не може да се приспадне от данъчната основа), сумата за приспадане е пълния размер на прихода.

Пример 3 Какви са временните разлики във всеки от следните казуси към 31.12.N?

- 1) в началото на година N-1 е закупено оборудване за 1 000 ВЕ и е признато като такова съгласно МСС 16. За счетоводни цели позицията се амортизира линейно за 5 години; за данъчни цели тя също се амортизира линейно, но за 4 години.
- 2) размерът на вземанията е 1,000 ВЕ; съответните приходи се признават за данъчни цели при счетоводното им признаване.
- 3) предплатените разходи в размер на 500 ВЕ, включващи наем за година N+1, предплатен в година N; сумата подлежи на приспадане от данъчната основа при счетоводното ѝ признаване.
- 4) глоби в размер на 200 ВЕ; глобите не подлежат на приспадане от данъчната основа.
- 5) отсрочен приход в размер на 300 ВЕ от роялти получени авансово за година N+1 през година N; приходът се признава за данъчни цели при счетоводното му признаване.
- 6) отсрочен приход в размер на 1,500 ВЕ – от лихви получени авансово за година N+1 през година N; сумата се облага на кешова основа.
- 7) гаранционни провизии в размер на 600 ВЕ, от които сумата от 200 ВЕ подлежи на приспадане от данъчната основа при счетоводното ѝ признаване.

Решение

Позиция	Вид на позицията (А/П)	Балансова стойност	Данъчна основа	ОВР	ПВР
Оборудване	A ¹	600	500	100	-
Вземания	A ²	1000	1000	-	-
Предплатени разходи	A ³	500	500	-	-
Плащания за глоби	L ⁴	200	200-0=200	-	-
Отсрочен приход 300 BE	L ⁵	300	300-0=300	-	-
Отсрочен приход 1,500 BE	L ⁶	1500	1500-1500=0	-	1500
Гаранционни провизии	L ⁷	600	600-400=200	-	400
Общо				100	1900

¹ годишната амортизация за целите на финансовото отчитане е 200 BE и активът се амортизира за две години; годишната амортизация за целите на данъчното облагане е 250 BE, също за две години

² възстановяването на този актив няма данъчни последици, така че данъчната му основа е неговата балансова стойност

³ сумата подлежи на облагане през бъдещ период, в който предприятието ще реализира актива; тъй като това е една и съща година и за двете цели, данъчната основа е 500 BE

⁴ глобите никога не се приспадат от данъчната основа. Следователно тяхната данъчна основа е 200 BE (балансовата стойност минус суми, подлежащи на приспадане в бъдещи периоди, каквито в този случай няма)

⁵ тъй като приходът подлежи на облагане в бъдещ период (т.е. в периода на счетоводното му признаване), сумата подлежаща на приспадане от данъчната основа е 0

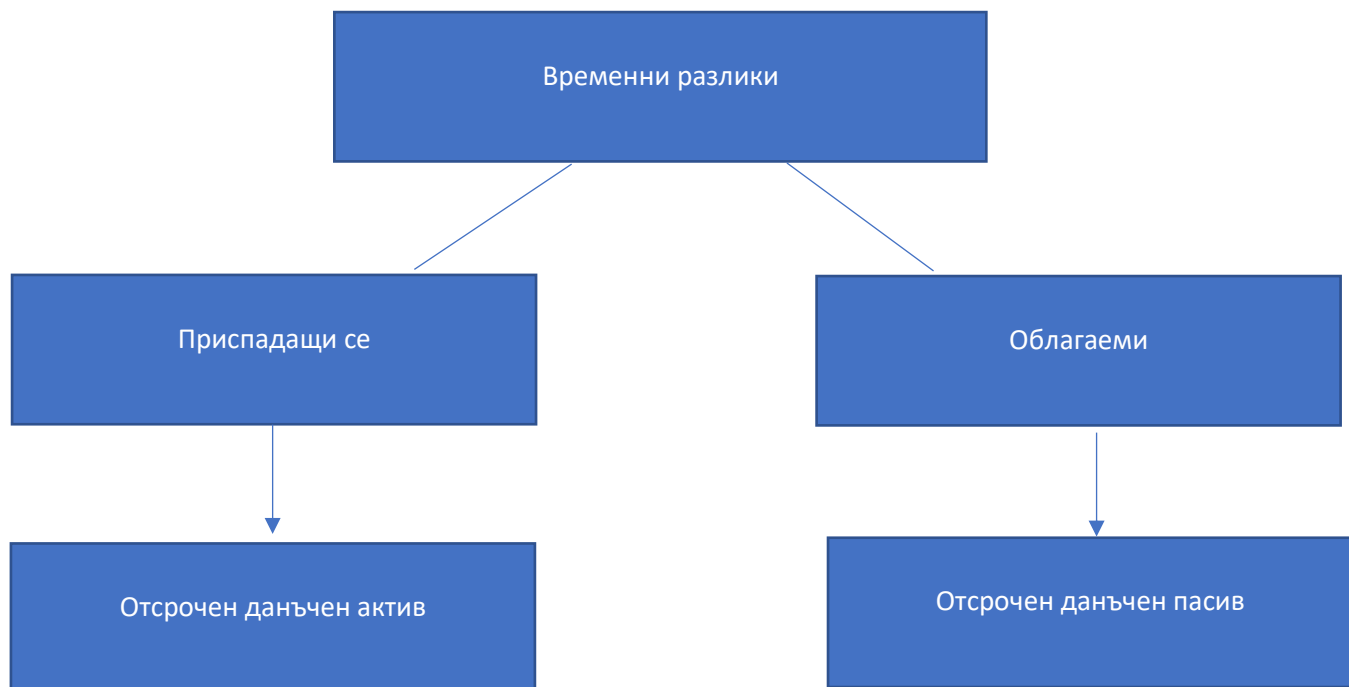
⁶ тъй като приходът вече е обложен, цялата сума подлежи на приспадане от данъчната основа в бъдещи периоди

⁷ тъй като 200 BE се приспадат от данъчната основа при счетоводното им признаване, 400 BE не се приспадат от данъчната основа при счетоводното им признаване; следователно 400 BE ще бъдат приспаднати от данъчната основа в периода на уреждане на задължението (и възстановяване на провизията).

Отсрочен данъчен актив се признава за всички приспадащи се временни разлики до степента, до която е вероятно да съществува облагаема печалба, срещу която да могат да се оползотворят приспадащите се временни разлики (МСС 12.24).

Отсрочен данъчен пасив се признава за всички облагаеми временни разлики, освен в определени случаи (МСС 12.15).

Фиг. 2. Последици от временните разлики

Отсрочените данъчни активи и пасиви не се дисконтират (МСС 12.53).

Пример 1 (продължение) Какви са отсрочените данъчни последици в казусите от Пример 1 по-горе?

Решение:

А) Към 31.12.N е изчислена облагаема временна разлика от 100 ВЕ. Следователно трябва да се признае отсрочен данъчен пасив (ОДП) от 16 ВЕ чрез вписване на отсрочено данъчно плащане (ОДПл) за тази сума.

Dr. Отсрочено данъчно плащане 16
Cr. Отсрочен данъчен пасив 16

Данъчното плащане = Текущото данъчно плащане + Отсроченото данъчно плащане /-отсрочен данъчен приход

Данъчно плащане за година N = 144+16=160 ВЕ

Към 31.12.N+1 е изчислена облагаема временна разлика от 200 ВЕ. Следователно трябва да се признае отсрочен данъчен пасив от 32 ВЕ. В края на година N вече е признат отсрочен данъчен пасив от 16 ВЕ, затова предприятието трябва да увеличи този пасив на 32 ВЕ (да добави 16 ВЕ) и да впише отсрочено данъчно плащане за тази сума за година N+1.

Dr. Отсрочено данъчно плащане 16
Cr. Отсрочен данъчен пасив 16

Данъчно плащане за година N+1 = 144+16=160 BE

Към 31.12.N+2 е изчислена нулева облагаема временна разлика. Следователно няма нужда да се признава отсрочен данъчен пасив в края на същата година. Отсрочен данъчен пасив от 32 BE вече е признат в края на година N+1, и така предприятието трябва да намали това задължение в пълния му размер от 32 BE чрез вписване на отсрочен данъчен приход (ОДП) за същата сума.

Dr. Отсрочено данъчно задължение (пасив) 32
Cr. Отсрочен данъчен приход 32

Данъчно плащане за година N+2 = 192-32=160 BE

В)

Към 31.12.N е изчислена приспадаща се временна разлика от 100 BE. Следователно трябва да се признае отсрочен данъчен актив от 16 BE чрез вписване на отсрочен данъчен приход за същата сума.

Dr. Отсрочен данъчен актив 16
Cr. Отсрочен данъчен приход 16

Данъчно плащане=Текущо данъчно плащане + отсрочено данъчно плащане / - отсрочен данъчен приход

Данъчно плащане за година N = 176-16=160 BE

Към 31.12.N+1 е изчислена приспадаща се временна разлика от 200 BE. Следователно трябва да се признае отсрочен данъчен актив от 32 BE. Отсрочен данъчен актив от 16 BE вече е признат в края на година N и така предприятието трябва да увеличи този актив до пълния му размер от 32 BE (като добави 16 BE) чрез вписване на отсрочен данъчен приход за същата сума.

Dr. Отсрочен данъчен актив 16
Cr. Отсрочен данъчен приход 16

Данъчно плащане за година N+1 = 176-16=160 BE

Към 31.12.N+2 е изчислена нулева временна разлика подлежаща на приспадане. Следователно няма нужда да се вписва отсрочен данъчен актив в края на същата година. Отсрочен данъчен актив от 32 BE вече е признат в края на година N+1 и така предприятието трябва да намали този актив в пълния му размер от 32 BE чрез вписване на отсрочен данъчен разход за същата сума.

Dr. Отсрочен данъчен разход 32
Cr. Отсрочен данъчен актив 32

Данъчно плащане за година N+2 = 128 + 32= 160 BE

Общият данъчен разход, включващ текущото и отсроченото данъчно задължение, е 16% от счетоводната печалба за всяка година.

Текущ и отсрочен данък се признава като приход или разход и се включва в печалбата или загубата за периода, освен до степента, до която данъкът произтича от операция или събитие, което е признато, в същия или в друг период, извън печалбата или загубата в друг всеобхватен доход или директно в собствен капитал (MCC 12.58)

Текущ данък и отсрочен данък се признават извън печалбата или загубата, ако данъкът е свързан с позиции, признати в същия или друг отчетен период извън печалбата или загубата. Следователно текущ данък и отсрочен данък, свързан с позиции, признати в същия или друг период в друг всеобхватен доход (или собствен капитал) следва да се признават в друг всеобхватен доход (или собствен капитал) (MCC 12.61A)

Пример 4 За края на години N и N+1 има следната информация:

	Край на N	Край на N+1
Облагаема временна разлика	10000 BE	8000 BE
Приспадаща се временна разлика	6000	9000

В началото на година N съществува отсрочен данъчен пасив от 1,000 BE. Данъчната ставка е 16%.

- 1) Какви са отсрочените данъци за двете години и как предприятието трябва да ги осчетоводи?
- 2) Какво би се променило ако предприятието е преценило притежаваната земя, която е генерирала облагаема временна разлика от 1,500 BE през година N+1?

Решение

1) Година N

В края на година N е изчислена облагаема временна разлика от 10,000 BE → необходим е отсрочен данъчен пасив от 1,600 BE, а към същата дата съществува отсрочен данъчен пасив от 1,000 BE → предприятието трябва да увеличи отсрочените данъчни задължения с 600 BE.

Dr. Отсрочен данъчен разход 600

Cr. Отсрочен данъчен пасив 600

В края на година N е изчислена приспадаща се временна разлика от 6,000 BE → необходим е отсрочен данъчен актив от 960 BE, а в началото на година N няма отсрочения данъчен актив → предприятието трябва да увеличи отсрочените данъчни активи с 960 BE.

Dr. Отсрочен данъчен актив 960

Cr. Отсрочен данъчен приход 960

Година N+1

В края на година N+1 е изчислена облагаема временна разлика от 8,000 BE → необходим е отсрочен данъчен пасив от 1,280 BE, а към същата дата вече съществува отсрочен данъчен пасив от 1,600 BE → предприятието трябва да увеличи отсрочените данъчни задължения с 320 BE.

Dr. Отсрочен данъчен пасив 320
Cr. Отсрочен данъчен приход 320

В края на година N+1 е изчислена приспадаща се временна разлика от 9000 BE → необходим е отсрочен данъчен актив от 1,440 BE, а в началото на годината балансовата стойност на отсрочените данъчни активи е 960 BE → предприятието трябва да увеличи отсрочените данъчни активи с 480 BE

Dr. Отсрочен данъчен актив 480
Cr. Отсрочен данъчен приход 480

2) Само за година N+1

Тъй като преоценката поражда облагаема временна разлика от 1,500 BE (т.е. балансовата стойност на актива превишава неговата данъчна основа), предприятието трябва да е преценило земята се за целите на финансовото отчитане, без това да е признато от данъчните власти. Следователно, предприятието трябва да е осчетоводило преоценката както следва:

Dr. Земя 1,500
Cr. Резерв за преценка 1,500

В същото време, тъй като тази преценка ще има бъдещи последици за данъка върху дохода, предприятието също признава произтичаща от преоценката облагаема временна разлика от 240 BE ($1500 \cdot 16\%$). Въпреки това, вместо да я признае в печалбата или загубата като отсрочен данъчен разход, предприятието я признава директно в собствения капитал, тъй като съответната сделка е записана в собствения капитал като:

Dr. Отсрочен данък признат като собствен капитал 240
Cr. Отсрочен данъчен пасив 240

Следователно, в края на година N+1, когато е изчислена облагаема временна разлика от 8,000 BE, е необходим отсрочен данъчен пасив от 1,280 BE, а към същата дата съществува отсрочен данъчен пасив от $1,600 + 240 = 1,840$ BE → предприятието трябва да намали отсрочените данъчни задължения с 560 BE:

Dr. Отсрочен данъчен пасив 560
Cr. Отсрочен данъчен приход 560

Оповестяване

Предприятието трябва да оповестява поотделно компонентите на данъчния разход/приход, като например текущ данъчен разход/приход и отсрочен данъчен разход/приход. Освен това,

предприятието трябва да оповестява поотделно съвкупният данък върху дохода начислен или отнесен директно по кредита на собствен капитал или отнасящ се до всеки компонент на друг всеобхватен доход.

Предприятието също трябва да оповестява поотделно обяснение на връзката между данъчния разход/приход и счетоводната печалба. Средната ефективна данъчна ставка представлява данъчният разход/ приход, разделен на счетоводната печалба.

Пример 5

В края на години N и N+1 са отчетени държани за търгуване стоки на стойност 1,000 BE. Нетната реализуема стойност на стоките е 950 BE към 31 декември на година N и 1,050 BE към 31 декември на година N+1. Преоценките за намаляване на счетоводната стойност на материалните запаси не се приспадат за данъчни цели. Счетоводната печалба за всяка от годините е 500 BE. Приложимата данъчна ставка е 16%. Изчислете отсрочените данъци и определете тяхното отразяване във финансовите отчети (т.е. изчислете данъчните разходи).

Решение

Година N

Съгласно МСС 2 *Материални запаси*, тези позиции се оценяват по тяхната нетна реализуема стойност (НРС). Следователно, материалните запаси държани за търговия се оценяват на 950 BE във финансовите отчети към края на година N (стойност, която е по-ниска от тяхната себестойност от 1,000 BE и тяхната НРС от 950 BE). Към същата дата данъчната основа на актива е 1,000 BE, тъй като обезценката не подлежи на данъчно приспадане.

Тъй като балансовата стойност на актива е по-малка от данъчната му основа, възниква подлежаща на приспадане временна разлика от 50 BE → предприятието ще признае отсрочен данъчен актив от 8 BE.

Dr. Отсрочен данъчен актив 8

Cr. отсрочен данъчен приход 8

Данъчният разход е сумата от текущия данъчен разход и отсрочения данъчен разход или приход.

Текущия данъчен разход се основава на облагаемата печалба.

Облагаемата печалба за година N е 500 BE+50 BE=550 BE, тъй като обезценката не подлежи на данъчно приспадане → текущият данъчен разход е $550 \text{ BE} * 16\% = 88 \text{ BE}$

→ Данъчният разход е $88 \text{ BE} - 8 \text{ BE}$ (отсрочен данъчен приход) = 80 BE.

→ Също така, това е и $16\% * 500 \text{ BE}$ (счетоводната печалба).

Година N+1

В края на година N+1, въз основана същото изискване за оценката на материалните запаси, стоките държани за търговия се оценяват на 1,000 BE (по-ниско от себестойността им от 1,000 и тяхната НРС от 1,050). Поради това предприятието трябва да прояви обратно признатата преди това обезценка.

Тъй като обезценката не е подлежала на данъчно приспадане, обратното проявление ще подлежи на такова.

Така че, тъй като балансовата стойност на актива е равна на неговата данъчна основа от 1 000 BE, няма временна разлика, обаче съществува отсрочен данъчен актив от 8 BE за този актив в началото на годината и този отсрочен данъчен актив сега трябва да бъде анулиран.

Dr. Отсрочен данъчен разход 8

Cr. Отсрочен данъчен актив 8

Облагаемата печалба за година N+1 е $500\text{ BE} - 50\text{ BE} = 450\text{ BE}$, тъй като обратното проявление на обезценката не е облагаемо → текущият данъчен разход е $450\text{ BE} * 16\% = 72\text{ BE}$

→ Данъчният разход е $72\text{ BE} + 8\text{ BE}$ (отсрочен данъчен разход) = 80 BE.

→ Също така, това е и $16\% * 500\text{ BE}$ (счетоводната печалба).